

متن پرسش

سلام و عرض ادب حاج آقا؛ فرمودید در فضایی که ایمانی نیست حضور نداشته باشیم. سوال من این است که ما فامیل بسیار با وقار و خوب و مثبتی داریم که رفتارهای سبک سرانه یا حرکات جلف ندارند و فضایی سالم و برای من آرامش بخش دارد. من چندین ساله که معارف سلوکی رو دنبال می‌کنم و بیرون از فضای سیر و سلوک، معنایی در زندگی و در خودم ندیدم و در صدد تزکیه‌ی نفس و مجاهده علمی و عملی در حد خودم به لطف خدا شده‌ام. و مجاهده‌ی معرفتی برنامه هر روزم در هر شرایطی. سوال من این است جمع فامیل در حد چند ماهی به بار داریم و چند خانم بدون روسری هستند. باز این فضا از فضای معمولی زندگی من بسیار سالم تره. مثلاً در فضای کاری تنها کسی که باحاجه، خودم. اینکه من در جمع فامیل باشم یا در جمع کاری و درسی که تقریباً همه بدون روسری یا با شالی که اکثراً پایین افتاده یا خیلی عقبه، هستند، حضور داشته باشم برای فرزندم یا برای سلوک خودم مشکلی پیش می‌آید؟ در نظرم اینجوری می‌آید که در این زمانه خیلی احمقانه است در ذهنم که بخوام اون‌ها رو مجبور کنم به اعتقاداتم و اونا انسان‌های بدی نیستن فقط پوشش شون این‌طوره. این با فضای ایمانی در تضاده؟ اینم بگم که فضای فامیل مون شدیداً سالمه و حتی به مورد سو سابقه اخلاقی یا حرف و حدیث بد یا ظاهر زننده نبوده. فقط پوشش تنوع زیادی داره. اگه این اشکال داره برای من، چرا باید در سلوک این‌طور باشه؟ یعنی من برای اینکه به خدا برسم باید با همه قطع ارتباط کنم وگرنه مدیون فرزندم هستم؟ اصلاً درک نمی‌کنم این موضوع رو. لطفاً راهنمایی کنید حقیقت رو به من بگید و اینکه وظیفم چیه؟ از پوشش من عقاید من معلومه، حتماً باید اونا مجبور به پیروی از عقاید من باشن؟ چرا فکر می‌کنم امام معصوم اگه باشن بیشتر به باطن انسان‌ها توجه دارن نه ظاهرشون و من چه وظیفه‌ای دارم؟ بیشتر نگران وظیفه‌ام در مقابل فرزندم هستم ولی فضای سالم رو مساوی دونستن با فضایی که همه افراد صد در صد فقه‌مورد اعتقاد من رو رعایت کنن، درک نمی‌کنم اصلاً؛ از راهنمایی تون ممنونم و از اطاله کلام عذر می‌خوام. هدفم این بود که خود را، افکار و درک و احساساتم را به شما به عنوان استاد سلوک عرضه کنم تا چراغ هدایتان پیش پایم قرار بگیره. از عنایت و لطفتون در تخصیص وقت و انرژی خیلی ممنونم و منتظر جوابم

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: در چنین شرایطی و در این تاریخ قضیه بسیار متفاوت است از زمانه‌ای که همه کوی و برزن در عادات مذهبی خود حاضر بودند. امروز ما باید با ارتباطی متین و دلسوزانه با این

افراد ارتباط داشته باشیم و همان‌طور که رهبر معظم انقلاب فرمودند اکثراً این‌ها نمی‌دانند و به همان معنایی که حاج قاسم عزیز گفت این‌ها دختران ما هستند.

مطمئن باشید اگر با سبکی سلوکی زندگی خود را ادامه دهیم و رابطه خود را با این افراد قطع نماییم تا موجب گسستِ نسل‌ها نشود؛ دیر یا زود وقتی آن‌ها با بحران‌های روحی خود روبه‌رو شوند، وجدان تاریخی آن‌ها، آن‌ها را متوجه و متذکر ایمانی خواهد کرد که در سبک و سلوک شما متوجه شده‌اند و راز امیدواری رهبر معظم انقلاب نیز بر همین مبنا می‌باشد.

https://eitaa.com/matalebevijeh/۱۹۳۰۶ . موفق باشید